

Reviderad LULUCF-förordning

2020/21:FPM138

Miljödepartementet

2021-08-31

Dokumentbeteckning

COM (2021) 554

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) 2018/841 vad gäller omfattningen, förenklingen av efterlevandebestämmelser, fastställande av medlemsstaternas mål för 2030 och kollektivt förbindande till klimatneutralitet 2035 inom markanvändning, skogsbruk och jordbrukssektorn, och förordning (EU) 2018/1999 vad gäller förbättrad övervakning, rapportering, spårning av framsteg och översyn.

Sammanfattning

Förslaget om ändring av LULUCF-förordningen (EU) 2018/841 och förordning (EU) 2018/1999 är en del av paketet "Fit for 55". Förslaget syftar till att stärka LULUCF-sektorns bidrag till den ökade övergripande klimatambitionen genom att för perioden 2026–2030 införa bindande krav om ökad sänka på medlemsstatsnivå för att sammantaget uppnå en kolsänka om 310 miljoner ton till 2030. Efter 2030 föreslås en kombinerad marksektor (LULUCF och jordbruk) skapas med målet att uppnå sektoriell klimatneutralitet på EU-nivå från 2035.

Regeringen konstaterar att kommissionens förslag till revidering av LULUCF-förordningen innebär omfattande förändringar jämfört med dagens regelverk, och ser behov av ytterligare analyser. Regeringen ser positivt på kommissionens inriktning mot ökad klimatambition men bland annat behöver effekten av ökade incitament för nettoupptag på andra miljömål, landsbygdsutveckling och en växande cirkulär bioekonomi analyseras. Regeringen delar vidare kommissionens bedömning att den negativa trenden med en minskad kolsänka inom EU behöver motverkas som ett led i att nå det långsiktiga klimatneutralitetsmålet. Regeringen är dock kritisk till den föreslagna beräkningsmodellen för medlemsstaternas åtagande och ifrågasätter den föreslagna ansvarsfördelningen. Regeringen anser därutöver att det åtagande som tilldelats Sverige till år 2030 bör sänkas till en nivå som är kompatibel med det svenska klimatpolitiska ramverket och möjliggör en

utveckling av bioekonomin med en fortsatt hög aktivitet i svenskt skogsbruk i linje med dagens nivå. Regeringen avser analysera detta närmare. Regeringen framhåller att ytterligare analys krävs på medlemsstatsnivå för vilka åtaganden som på ett samhällsekonomiskt effektivt sätt bidrar till klimatneutralitetsmålet 2050. Därtill bör medlemsstaternas åtaganden vara indikativa. Regeringen anser att inrättandet av en utvidgad marksektor som också innefattar utsläpp från jordbrukssektorn kan vara möjligt för perioden efter 2030 och avser analysera detta vidare. Regeringen anser dock att det territoriella ansvaret för utsläppen från sektorn ska bibehållas och att samtliga medlemsstater måste bidra till omställningen. Regeringen ser därför betydande risker i att eftersträva klimatneutralitet i en specifik sektor på EU-nivå och framhåller att klimatneutralitetsmål för en utvidgad marksektor snarare bör sättas på nationell nivå inom respektive medlemsstat.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Sektorn markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (LULUCF) omfattar såväl utsläpp som upptag av växthusgaser. Det sker stora flöden av gaser, varav flera är växthusgaser mellan marken, dess växtlighet och atmosfären. Upptag sker exempelvis i växande skog, medan utsläpp kan ske från nedbrytningsprocesser i skogs-, åkermark och dikad våtmark eller vid avverkning av skog. Dessa biogena flöden skiljer sig i hög grad från de fossila på så sätt att de i ett sekelperspektiv är lättrorliga. En utsläppskälla vid ett tillfälle kan senare bidra med ett upptag. Flödena påverkas av såväl mänsklig aktivitet som naturliga processer. Den avskogning som sker globalt frigör stora mängder koldioxid. Rapportering av utsläpp och upptag i LULUCF-sektorn visar förändringar av samtliga utsläpp och upptag för de marktyper som är påverkade av mänsklig aktivitet. Bokföringen omfattar förändrade utsläpp och upptag som uppstår som en följd av åtgärder i sektorn och syftar till att följa utvecklingen mot unionens målsättningar. Kommissionen presenterade förslaget om en reviderad förordning den 14 juli 2021.

1.2 Förslagets innehåll

Den första åtagandeperioden, 2021–2025, fortsätter med i stort sett oförändrade bokföringsregler. Enligt de senaste scenarierna bedöms Sverige kunna klara åtagandet om bibehållen sänka för 2021–2025, men osäkerheten är betydande. Bokföring av brukad skogsmark fortsätter för denna period med referensnivå och tillhörande takbelopp (utom för död ved och långlivade träprodukter) vilket begränsar Sveriges möjligheter att skapa ett större överskott av krediter under perioden 2021–2025. De eventuella överskotten efter bokföring kommer inte gå att ta med sig från första till andra åtagandeperioden (2026–2030) enligt det nya förordningsförslaget.

Krediterna i åtagandeperioden 2026–2030 ska kunna användas för att kompensera länder som till följd av att de drabbats av naturliga störningar inte kunnat nå sitt LULUCF-mål för 2030. Detta under förutsättning att EU som helhet når målet om 310 miljoner ton upptag 2030.

Den andra bokföringsperioden 2026–2030 innebär omfattande förändringar av bokföringsregler och en skärpning av målet. För denna period går alla medlemsstater över till en bokföring likt rapporteringen av utsläpp och upptag till Klimatkonventionen. Denna övergång kommer resultera i en mer transparent bokföring. Den kommer också att vara mer i linje med bokföringen i ESR.

Kommissionen föreslår ett absolut mål om att EU:s gemensamma sänka inom LULUCF år 2030 ska vara 310 miljoner ton koldioxidekvivalenter. Denna ökning av sänkan har fördelats på medlemsländerna i absoluta tal. Enligt fördelningen ska Sverige ha en sänka på 47,3 miljoner ton koldioxidekvivalenter 2030.

För perioden 2031–2035 har kommissionen föreslagit att LULUCF-sektorn och jordbrukssektorn hanteras inom en EU-gemensam utvidgad marksektor. Målet är att EU år 2035 inte ska ha några nettoutsläpp inom denna utvidgade marksektor. Därefter ska sektorn generera ett nettoupptag.

Detaljerad förklaring av bestämmelserna i förslaget

De viktigaste förändringarna i den föreslagna LULUCF-förordningen, ur ett svenskt perspektiv, är följande artiklar:

Artikel 2 Tillämpningsområde

Under perioden 2026–2030 kommer två ytterligare kategorier inkluderas i rapporteringskraven, atmospheric deposition¹ och nitrogen leaching and runoff².

För 2031 och framåt föreslås en utvidgning av LULUCF-sektorn till att även omfatta växthusgaser från jordbruket, som kallas en utvidgad marksektor. För närvarande tillhör dessa jordbruksutsläpp ESR-sektorn.

Artikel 4 Åtaganden och mål

Åtagandet under de nuvarande reglerna är att varje enskild medlemsstat nettoupptag inte ska minska. I de fall en medlemsstat redovisar nettoutsläpp ska nettoutsläppet inte öka. Förändringar i nettoupptag och nettoutsläpp ska bokföras med de regler för respektive marktyp som specificeras i förordningen. Detta åtagande föreslås begränsas till att endast gälla för den

¹ Inväntar svensk översättning.

² Inväntar svensk översättning.

första perioden av tillämpningen av den ändrade förordningen, dvs. från 2021 till 2025.

2020/21:FPM138

Under perioden 2026–2030 föreslås ett mål om ett ökat nettoupptag att införas. Medlemsstaternas samlade mål för nettoupptaget föreslås uppgå till 310 miljoner ton koldioxidkvivalenter för år 2030, baserat på växthusgasinventeringen från åren 2016, 2017 och 2018. Enligt EU:s klimatlag kan endast 225 miljoner ton upptag tillgodoräknas för att nå Unionens gemensamma mål om minskade nettoutsläpp med minst 55 procent till 2030. Den ytterligare ökningen av kolsänkan kan därmed enbart bidra till att överträffa 2030-målet. Unionens mål om 310 miljoner ton koldioxidkvivalenter föreslås fördelas mellan medlemsstaterna i enlighet med bilaga II.

År 2025 kommer kommissionen, baserat på resultaten av en omfattande granskning av växthusgasinventeringen, att anta en genomförandeakt som fastställer de årliga målen för varje medlemsstat för åren 2026–2029. Nivåerna baseras på verifierade utsläpp och upptag från år 2021, 2022 och 2023 för varje medlemsstat. Den senast granskade rapporteringen kommer därför att ligga till grund för den årliga målbanan 2026–2029 för att uppnå de nationella målen för 2030. 2030-målet kommer att vara utgångspunkten för bildandet av en utvidgad marksektor mellan 2031 och 2050 och möjliggöra övervakning av framsteg fram till 2050.

Från 2031 och framåt kommer LULUCF-sektorn att inkludera växthusgasutsläpp från jordbrukssektorn med målsättning att uppnå klimatneutralitet i denna utvidgade marksektor inom EU senast 2035. Medlemsstaterna blir skyldiga att bidra till att nå det kollektiva målet och ska presentera hur de avser att göra detta i sina uppdaterade integrerade nationella energi- och klimatplaner senast i juni 2024. Med stöd av de redovisade planerna kommer kommissionen år 2025 att föreslå enskilda medlemsstaters mål och EU-omfattande åtgärder för perioden efter 2030. De enskilda målen för medlemsstaterna efter 2030 kommer att bli föremål för en konsekvensanalys och ett nytt lagförslag.

Från 2036 och framåt kommer den utvidgade marksektorn att behöva generera ytterligare koldioxidupptag för att balansera kvarvarande utsläpp i andra sektorer.

Artikel 9 Carbon Storage Products³

I artikeln föreslår kommissionen att byta ut ”Harvested Wood Products” (HWP) mot ”Carbon Storage Products”. Detta innebär en utökning av de kolbindande produkter som idag får tillgodoräknas. Förslaget kommer att resultera i fler nya produkter och produktmaterial (byggmaterial och fibrer/polymerer) som kan räknas som kolinlagrade.

³ Inväntar svensk översättning.

Enligt förslaget till ändring i förordningen kommer medlemsstaterna inte längre att kunna spara överskott vid slutet av perioden 2021–2025. Ändringsförslaget ska säkerställa att en andel av medlemsstaternas överskott tas bort i slutet av perioden 2021–2025. En flexibilitetsmekanism för naturliga störningar införs under den andra perioden 2026 till 2030 (se artikel 13b). Dessutom kommer medlemsstaterna att vara skyldiga att rapportera om användningen av intäkterna från handel med överskott. Medlemsstaterna förväntas återinvestera dessa intäkter i klimatprojekt.

Artikel 13 Flexibel hantering av skogsmark

Tillämpningsområdet för nuvarande artikel 13 kommer att begränsas till perioden 2021–2025. Kommissionen bedömer att nästan alla skogsrika medlemsstater sannolikt kommer att uppfylla sina åtaganden för perioden 2021 till 2025 enligt LULUCF-förordningen utan att behöva använda sin flexibilitet. Det är därför troligt att en betydande del av den tillgängliga flexibiliteten blir outnyttjad.

Artikel 13b

En ny mekanism introduceras för att hantera risken att medlemsländer inte når sina mål till följd av naturliga störningar. Från 2026 ersätter den nya mekanismen Artikel 10 (naturliga störningar) och Artikel 13 (flexibel hantering av skogsmark). Till skillnad från tidigare mekanismer omfattar den nya mekanismen även andra LULUCF-kategorier än skog. Flexibilitetsmekanismen uppgår till maximalt 178 miljoner ton koldioxid för perioden 2026–2030 och ska etableras i unionsregistret. Den kan användas 2032 när det står klart om en medlemsstat inte klarat sitt åtagande för perioden 2026–2030 efter användning av övriga flexibiliteter. För att en medlemsstat ska kunna använda mekanismen måste en rad villkor vara uppfyllda, bland annat måste EU som helhet klara utsläppsmålet för LULUCF 2026–2030 (para 3c). Medlemsstaten måste bevisa att misslyckandet med att nå åtagandet är en följd av naturliga störningar. Huruvida endast utsläpp från naturliga störningar där biomassan inte tillvaratas får nyttja mekanismen behöver analyseras vidare.

Medlemsstaterna kan välja att sälja överskott till andra medlemsstater istället för att låta enheterna förbli oanvända och bidra med enheter till en gemensam mekanism. Sammantaget innebär detta att det är osäkert i vilken grad denna mekanism kommer att kunna minska osäkerheten i bokföringen för perioden 2026–2030.

Artikel 13c Styrning av målen

Förslaget om årlig bokföring för perioden 2026–2030 innebär en liknande efterlevnadsmekanism som i ESR. Förslaget innebär en straffavgift på 8

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Förslaget innebär inga behov av ändringar av svenska lagar eller förordningar.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Kommissionen presenterade i samband med förslaget en konsekvensanalys COM(2021) 554 final. Enligt konsekvensanalysen uppstår budgetära konsekvenser för medlemsstaterna främst genom möjligheten till intäkter och kostnader för handel med eventuella överskott och underskott i förhållande till sina mål samt investering i nödvändiga system för övervakning och rapportering. Den indirekta påverkan på medlemsstaternas budget kommer bero på valet av nationella styrmedel och åtgärder. Eftersom förslaget inte omfattar några åtgärder eller styrmedel består den direkta påverkan endast av vissa administrativa kostnader.

Enligt kommissionen har förslaget liten inverkan på EU:s budget. För EU är kostnaderna förknippade med nödvändigheten att göra en omfattande granskning av nationella inventeringar 2025 för att föreslå medlemsstaternas årliga mål och att uppdatera och förvalta unionsregistret.

Enligt kommissionen är de totala kostnaderna för medlemsstaternas åtaganden huvudsakligen förknippade med de åtgärder som vidtas av bioekonomins aktörer i synnerhet: skogsförvaltning (förändring av avverkningsålder, gallring och skördeintensitet), undvikande avskogning, skogsplantering och kolinlagning av organisk mark (*following of histosols*).

Sverige föreslås få ett ökat åtagande och åtgärder för att nå åtagandet kan påverka statens utgifter samt skogs- och jordbrukssektorn. Åtgärder som kan öka nettoupptaget till 2030 är bland annat återvätning av dikad torvmark, beskogning, ökad kolinlagring i jordbruksmark och skogsmark, tillväxthöjande åtgärder i skog och genom en minskad avverkningsnivå. Genomförandet av det föreslagna åtagandet skulle sannolikt få betydande inverkan på avverkningsnivån. Förslaget om en klimatneutral EU-gemensam utvidgad marksektor kan leda till ytterligare krav på utsläppsminskningar inom svenskt jordbruk och på ökade upptag i skog och skogsmark.

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen konstaterar att kommissionens förslag till revidering av LULUCF-förordningen innebär omfattande förändringar jämfört med dagens regelverk, vissa med bäring på utformningen av regelverket i perioden efter 2030, och ser därför behov av ytterligare analyser av förslaget delar. Regeringen ser positivt på kommissionens inriktning mot ökad klimatambition men bland annat behöver effekten av ökade incitament för nettoupptag på andra miljömål som skydd av biologisk mångfald och ekosystemtjänster, landsbygdsutveckling och en växande cirkulär bioekonomi analyseras ytterligare.

Nedan redovisas regeringens initiala ståndpunkter beträffande huvuddragen i förslaget.

Bindande mål om ökat nettoupptag till 2030

Regeringen delar kommissionens bedömning att den negativa trenden med en minskad kolsänka inom EU:s LULUCF-sektor behöver motverkas som ett led i att nå det långsiktiga klimatneutralitetsmålet. Regeringen anser att varje medlemsstat ska eftersträva klimatneutralitet och att samtliga medlemsstater därför bör bidra till en bibehållen eller ökad kolsänka på sitt eget territorium utifrån sin potential att göra så på ett samhällsekonomiskt effektivt sätt.

Regeringen är kritisk till den föreslagna beräkningsmodellen för medlemsstaternas åtagande och ifrågasätter därför den föreslagna ansvarsfördelningen. Regeringen konstaterar vidare att beräkningsgrunden utgår från data som överskattar Sveriges kolsänka vilket innebär att det åtagande som tilldelats Sverige till år 2030 blir oproportionerligt högt. Regeringen anser därutöver att det åtagande som tilldelats Sverige till år 2030 bör sänkas till en nivå som är kompatibel med det svenska klimatpolitiska ramverket och möjliggör en utveckling av bioekonomin med en fortsatt hög aktivitet i svenskt skogsbruk i linje med dagens nivå. Regeringen avser analysera detta närmare. Därtill bör medlemsstaternas åtaganden utöver nuvarande regelverk vara indikativa för att exempelvis beakta osäkerhet och variationer samt att relevanta åtgärder inte nödvändigtvis ger effekt redan till 2030.

Det är viktigt att regelverket premierar och anpassas till förbättrade mätmetoder då dessa exempelvis kan fänga upp naturliga fluktuationer till följd av icke-antropogena processer såsom mellanårsvariationer i temperatur och nederbörd. Regeringen anser att noggranna mätmetoder bör gynnas och att i de fall nationell statistik håller högre metodologisk kvalitet bör denna kunna utnyttjas.

Regeringen framhåller att ytterligare analys krävs på medlemsstatsnivå för vilka åtaganden som på ett samhällsekonomiskt effektivt sätt bidrar till klimatneutralitetsmålet 2050. Potentialen för sådana åtgärder skiljer sig åt mellan medlemsstater genom fler faktorer än areal brukad mark. Som ett led i detta bör medlemsstaterna i sin integrerade klimat- och energiplan analysera potentialen för långsiktiga och kostnadseffektiva åtgärder inom sektorn, utifrån senaste rapporterad data.

Därtill är regeringen kritisk till förslaget om ett ytterligare ökat påslag påföljande år om en medlemsstat inte klarar sitt årliga mål enligt den linjära banan framför allt eftersom sektorn präglas av större osäkerheter än andra sektorer och stora naturliga fluktuationer. Avseende kommissionens förslag att inrätta prognostiserade linjära målbanor ser regeringen att ett sådant system kan underlätta översynen av medlemsstaternas samlade framsteg men anser att dessa bör vara indikativa.

Regeringen anser att förordningen bör harmonisera med den svenska skogspolitiken och de jämställda målen samt att den nationella kompetensen respekteras. Regeringen är kritisk till de ytterligare krav som ställs i bilaga 3 på rapportering av parametrar som inte behövs för att följa upp utvecklingen av växthusgasflödena i LULUCF sektorn.

Klimatneutralitet för en utvidgad markssektor från 2035

Regeringen anser att inrättandet av en utvidgad markssektor som också innefattar utsläpp från jordbrukssektorn kan vara möjligt för perioden efter 2030 och avser analysera detta vidare. Regeringen anser dock att det territoriella ansvaret för utsläppen från sektorn ska bibehållas och att samtliga medlemsstater måste bidra till omställningen. Ett inrättande av en utvidgad markssektor ska inte innebära att medlemsstater med stora upptag i skogen ska balansera utsläpp från jordbruket i andra länder. Regeringen ser därför betydande risker i att eftersträva klimatneutralitet i en specifik sektor på EU-nivå och framhåller att klimatneutralitetsmål för en utvidgad markssektor snarare bör sättas på nationell nivå inom respektive medlemsstat i stället för på EU-nivå. Översyn av lagstiftningen ska bara kunna leda till att klimatambitionen skärps samtidigt som regelverket inte får hindra en långsiktigt ökad och hållbar produktion av bioenergi, livsmedel och fossilfria material från jord- och skogsbruket.

Flexibilitet

Regeringen välkomnar att full flexibilitet fortsatt gäller från ESR till LULUCF som ett led i att stärka incitamenten att minska användning av fossila material och bränslen och för att kunna parera svängningar i upptag pga. naturliga variationer och konjunkturen. Regeringen anser samtidigt att möjligheten att tillgodoräkna sig ökade upptag inom denna sektor för att nå medlemsstaters utsläppsåtagande i andra sektorer (flexibilitetsmekanismer) bör begränsas för att bevara omställningstrycket i dessa sektorer samt undvika incitament att bygga upp mer osäkra kollager på bekostnad av

åtgärder som minskar utsläppen, exempelvis genom substitution av fossila material och bränslen.

2020/21:FPM138

Regeringen anser vidare att det bör ställas krav på att respektive medlemsstats mätmetoder håller hög säkerhet och trovärdighet för att medlemsstater ska tillåtas nyttja flexibilitet.

Bokföringsregler

Regeringen ser positivt på en övergång till bokföringsmetod som harmoniserar med FN:s klimatrapportering. Regeringen är dock oroad över den osäkerhet som uppstår i regelverket om redovisning av måluppfyllelse och referensperiod utgår från olika datakällor med olika metoder för beräkning av utsläpp och upptag. Regeringen anser därför att måluppfyllelsen för medlemsstaterna bör utvärderas utifrån en konsekvent tidsserie.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaternas mer detaljerade ståndpunkter till det nu aktuella förslaget är inte kända. Det finns primärt tre parametrar som väntas styra hur medlemsstaters ståndpunkter utformas.

- Skillnaden mellan medlemsstatens åtagande i no-debit och det förslagna åtagandet.
- Medlemsstatens skogsmarksareal jämfört med jordbruksmark.
- Syn på flexibiliteter.

Tidigare har medlemsstater med stor skogsareal haft liknande åsikter. Detta kan komma att förändras eftersom de ovan angivna parametrarna kommer spela stor roll vid sidan av enbart skogsarealen under det nya förslaget.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

I det betänkande som togs fram inför Parisavtalet lyfter Europaparlamentet att avtalet ska täcka alla sektorer och utsläpp, och anger utsläppsmål för hela ekonomin och betonar att i enlighet med slutsatserna från FN:s klimatpanel kan markanvändning bidra med betydande kostnadseffektiva utsläppsminskningar och ökad möjlighet för anpassning till klimatpåverkan. Vidare betonas vikten av ett omfattande system för bokföring av utsläpp och upptag från LULUCF samt att åtgärder för utsläppsminskning och anpassning av markområden måste syfta till att uppnå gemensamma mål och inte undergräva andra mål för hållbar utveckling.

I förhandlingarna om EU:s klimatlag drev delar av Europaparlamentet på för ett separat delmål om en ökad kolsänka till 2030. I slutförhandlingarna yrkade även Europaparlamentet, liksom Sverige, på att det skärpta 2030-

målet fortsatt skulle konstrueras som ett reduktionsmål snarare än ett nettomål. För att säkra en politisk överenskommelse om klimatlagen utlovade Kommissionen slutligen en politisk utfästelse om intention att lägga fram ett lagförslag med som syftar till att öka EU:s kolsänka till minst 300 miljoner ton till 2030, det vill säga utöver klimatlagens begränsningen om de 225 miljoner ton. Enligt kommissionens beräkningar bör EU:s kolsänka öka till 500 miljoner ton till 2050 för att nå klimatneutralitetsmålet.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget är remitterat till den 15 september.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Den rättsliga grunden för förslaget är artikel 192.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet efter ordinarie lagstiftningsförfarande med Europaparlamentet enligt artikel 294 EUF-fördraget.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

Klimatförändringar är ett gränsöverskridande problem och åtgärder på EU-nivå är nödvändiga och ofta de mest effektiva. I enlighet med subsidiaritetsprincipen kan målet med förslaget därmed endast uppnås genom ett förslag av kommissionen på EU-nivå. Kommissionen anser vidare att förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen eftersom det inte går längre än vad som behövs för att uppnå syftet att genomföra EU:s växthusgasutsläppsmål för 2030 på ett kostnadseffektivt sätt och samtidigt säkrar att det görs på ett rättvist sätt och med bevarad miljöintegritet.

Regeringen har inte identifierat några delar av förslaget som uppenbart strider mot subsidiaritets- eller proportionalitetsprincipen. Regeringen anser dock inte att förslaget bidrar till att nå målet på ett rättvist, kostnadseffektivt sätt. Förslaget kommer att behöva analyseras ytterligare utifrån de fördragsstadgade principerna om subsidiaritet och proportionalitet samt hur det förhåller sig till det nationella självbestämmandet. Regeringen avser också verka för att förordningen inte leder till behov att ändra svensk skogsvårdslagstiftning eller naturvårdslagstiftning.

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

4.2 Fackuttryck/termer

brukad skogsmark: markanvändning som rapporterats som skogsmark som fortfarande är skogsmark.

brukad åkermark: markanvändning som rapporterats som åkermark som fortfarande är åkermark och betesmark, våtmark, bebyggd mark, övrig mark som ställts om till åkermark och åkermark som ställts om till våtmark, bebyggd mark och övrig mark.

ESR: EU:s ansvarsfördelningsförordning (ESR) omfattar de sektorer som inte ingår i EU ETS och reglerar utsläppen från byggnader, jordbruk, avfallshantering, transporter samt småskalig industri.

koldioxidekvivalenter: för att få alla växthusgaser summerbara multipliceras alla utsläpp, förutom koldioxid, med en global uppvärmningspotential (GWP, global warming potential) Denna faktor är olika för respektive gas och ger totala bidraget till den globala uppvärmningen för den aktuella gasen. Med hjälp av gasernas GWP räknas de om till koldioxidekvivalenter.

LULUCF: denna förkortning står för markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (på engelska Land Use, Land Use Change and Forestry)

naturliga störningar: icke-antropogena händelser eller omständigheter som orsakar betydande utsläpp i skogar och som ligger utanför den berörda medlemsstatens kontroll, förutsatt att medlemsstaten, även efter det att händelserna inträffat eller omständigheterna uppstått, objektivt sett inte kan begränsa deras effekt på utsläppen i någon betydande omfattning.

upptag: varje process, aktivitet eller mekanism som avlägsnar en växthusgas, en aerosol eller en föregångare till en växthusgas från atmosfären.

utsläpp: varje process, verksamhet eller mekanism som frigör en växthusgas, en aerosol eller en föregångare till en växthusgas till atmosfären.